

## کنوانسیون کمک رسانی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی

دولت‌های عضو این کنوانسیون،

با علم به اینکه فعالیت‌های هسته‌ای در قلمرو تعدادی از دولت‌ها در حال انجام است؛

با توجه به اینکه اقدامات گسترده‌ای جهت تضمین ایمنی سطح بالای فعالیت‌های هسته‌ای به منظور پیشگیری از حوادث هسته‌ای و کاهش اثرات آن در صورت وقوع، انجام پذیرفته و همچنان ادامه دارد؛

با علاقه به تحکیم همکاری‌های وسیع‌تر بین‌المللی در راستای توسعه و استفاده از انرژی هسته‌ای توأم با ایمنی؛

با اعتقاد به ضرورت وجود یک چارچوب بین‌المللی جهت تسهیل کمک رسانی فوری به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی به منظور کاهش اثرات آن؛

با توجه به سودمندی توافق‌های دوجانبه یا چند جانبه پیرامون مساعدت‌های متقابل در این زمینه؛

و با عنایت به فعالیت‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در تنظیم رهنمودهایی برای ترتیبات کمک‌رسانی فوری متقابل در رابطه با حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی؛

به شرح زیر توافق نموده‌اند:

### ماده ۱ - مقررات کلی :

۱- دولت‌های عضو طبق مفاد این کنوانسیون به منظور تسهیل کمک رسانی فوری به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی برای کاهش آثار آن و محافظت از جان و مال و محیط زیست در مقابل اثرات انتشار مواد رادیواکتیو، متقابلاً با یکدیگر و با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ( که از این پس "آژانس" نامیده می‌شود) همکاری خواهند نمود.

۲- به منظور تسهیل همکاری مزبور، دولت‌های عضو می‌توانند در مورد ترتیبات دوجانبه یا چند جانبه یا در صورت اقتضا تلفیقی از آنها جهت جلوگیری یا کاهش صدمات و خساراتی که ممکن است به هنگام حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی، به وجود آید، توافق نمایند.

۳- دولتهای عضو از آژانس درخواست می‌نمایند که در چارچوب اساسنامه خود، حداکثر تلاش خود را طبق مفاد این کنوانسیون به منظور پیشبرد، حمایت و تسهیل همکاری بین دولتهای عضو که در این کنوانسیون پیش‌بینی گردیده است، مبذول دارد.

## ماده ۲ - کمک رسانی :

۱- چنانچه دولت عضوی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی نیاز به کمک داشته باشد اعم از آنکه منشاء چنین حادثه یا فوریتی در حیطه قلمرو، صلاحیت یا کنترل آن دولت باشد یا نباشد، دولت مزبور می‌تواند از هر دولت عضو دیگر به طور مستقیم یا از طریق آژانس و نیز از آژانس یا در صورت اقتضاء از سایر سازمانهای بین‌الدولی بین‌المللی (که از این پس "سازمانهای بین‌المللی" نامیده می‌شوند) تقاضای کمک نماید.

۲- دولت عضوی که درخواست کمک می‌کند باید میزان و نوع کمک مورد نیاز را مشخص نموده و در صورت امکان اطلاعات لازم را در اختیار دولت کمک رساننده قرار دهد تا دولت مزبور بتواند میزان توانائی خود را در انجام این تقاضا تعیین نماید. چنانچه تعیین میزان و نوع کمک مورد نیاز برای دولت متقاضی مقدور نباشد، دولت کمک رساننده و دولتهای متقاضی با مشورت یکدیگر در مورد میزان و نوع کمک لازم تصمیم‌گیری خواهند نمود.

۳- هر دولت عضوی که از آن تقاضای کمک می‌شود بی‌درنگ در این مورد اتخاذ تصمیم نموده و به طور مستقیم یا از طریق آژانس موقعیت خود را از نظر امکان کمک رسانی لازم و حدود و شرایط ارائه چنین کمکی به دولت متقاضی اعلام خواهد نمود.

۴- دولتهای عضو در حدود توانائی‌های خود، کارشناسان، تجهیزات و موادی را که قادر به فراهم نمودن آن برای کمک رسانی به سایر دولتهای عضو به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی می‌باشند و همچنین شرایط کمک رسانی به ویژه شرایط مالی که تحت آنها کمک رسانی امکان پذیر است، تعیین و به آژانس اعلام خواهد نمود.

۵- هر دولت عضوی می‌تواند در رابطه با معالجات پزشکی یا اسکان مجدد موقت مردم درگیر در حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی در قلمرو دولت عضو دیگر تقاضای کمک نماید.

۶ - آژانس طبق اساسنامه خود و به نحو مقرر در این کنوانسیون به تقاضای کمک‌رسانی دولت عضو یا دولت عضو آژانس به هنگام وقوع حادثه‌هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی از راههای زیر پاسخ خواهد داد:

الف - فراهم نمودن و تخصیص منابع مالی مناسب برای این منظور؛

ب - ارسال فوری تقاضا به سایر دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی که طبق اطلاعات آژانس ممکن است منابع لازم را در اختیار داشته باشند؛ و

پ - هماهنگ نمودن کمک در سطح بین‌المللی که ممکن است به این صورت فراهم گردد مشروط بر آنکه دولت متقاضی چنین تقاضائی نموده باشد.

### ماده ۳ - رهبری و کنترل کمک‌رسانی:

جز در مواردی که به نحو دیگری توافق شده باشد:

الف - مسؤولیت رهبری، کنترل، هماهنگی و نظارت کلی بر کمک‌رسانی به عهده دولت متقاضی در قلمرو خویش می‌باشد. دولت کمک‌رساننده، در مواردی که کمک‌رسانی مستلزم وجود کارکنانی باشد، با مشورت دولت متقاضی شخص مسؤول را تعیین و فرد مزبور بی‌درنگ نظارت عملیاتی خود را بر روی کارکنان و تجهیزات مورد تدارک اعمال می‌نماید. شخص منصوب، نظارت خود را با همکاری مقامهای ذی‌ربط دولت متقاضی انجام خواهد داد.

ب - دولت متقاضی در حد مقدمات خود، تسهیلات و خدمات محلی را برای اجرای مناسب و مؤثر کمک‌رسانی فراهم خواهد ساخت. همچنین حفاظت کارکنان، تجهیزات و موادی را که به وسیله یا از سوی دولت کمک‌رساننده به این منظور وارد قلمرو آن گردیده است، تضمین خواهد نمود.

پ - مالکیت تجهیزات و موادی که هر یک از طرفها در طول دوره‌های کمک‌رسانی فراهم می‌نمایند به قوت خود باقی خواهد ماند و استرداد آنها تضمین می‌گردد.

ت - دولت عضو کمک‌رساننده در پاسخ به درخواست موضوع بند (۵) ماده (۲) امر کمک‌رسانی را در قلمرو خود هماهنگ خواهد نمود.

### ماده ۴ - مقامهای صالح و مراکز تماس:

۱ - هر یک از دولتهای عضو به طور مستقیم یا از طریق آژانس ، مقامهای صالح و مرکز تماسی را که مجاز به ارسال و دریافت تقاضاها و یا قبول پیشنهادهای کمک‌رسانی می‌باشند ، به آژانس و سایر دولتهای عضو اعلام خواهد نمود. مراکز تماس مزبور و کانون مرکزی در آژانس به طور مداوم در دسترس خواهند بود.

۲ - هر دولت عضو بی‌درنگ آژانس را از هرگونه تغییراتی که ممکن است در اطلاعات موضوع بند (۱) رخ دهد، آگاه خواهد نمود.

۳ - آژانس به طور مرتب و سریع اطلاعات موضوع بندهای (۱) و (۲) را در اختیار دولتهای عضو، دولتهای عضو آژانس و سازمانهای بین‌المللی ذی‌ربط قرار خواهد داد.

### ماده ۵ - وظایف آژانس :

دولتهای عضو طبق بند (۳) ماده (۱) و بدون آنکه به سایر مفاد این کنوانسیون خللی وارد گردد، از آژانس درخواست می‌نمایند که :

الف - اطلاعات مربوط به موارد زیر را جمع‌آوری و بین دولتهای عضو و دولتهای عضو آژانس توزیع نماید:

۱ - کارشناسان ، تجهیزات و موادی را که می‌توان به هنگام وقوع حوادث هسته‌ای یا فوریت‌های رادیولوژیکی فراهم نمود،

۲ - روشها و فنون و نتایج به دست آمده از تحقیقات مربوط به مواجهه با حوادث هسته‌ای یا فوریت‌های رادیولوژیکی.

ب - دولتهای عضو یا دولت عضو سازمان را در صورت تقاضا در هر یک از موارد زیر یا سایر موارد مقتضی یاری نماید:

۱ - تنظیم طرحهای اضطراری در مورد حوادث هسته‌ای و فوریت‌های رادیولوژیکی و قوانین مناسب،

۲ - تنظیم برنامه‌های آموزشی مناسب برای کارکنان به منظور رسیدگی به حوادث هسته‌ای و فوریت‌های رادیولوژیکی،

۳ - ارسال تقاضاهای کمک‌رسانی و اطلاعات مربوط به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی،

۴ - تنظیم برنامه‌ها و روشها و معیارهای مناسب برای کنترل تشعشع،

۵ - انجام بررسی در مورد امکان ایجاد نظامهای مناسب کنترل تشعشع.

پ - فراهم نمودن منابع مناسب تخصیص یافته برای دولت عضو یا دولت عضو سازمان که متقاضی کمک رسانی است به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی به منظور انجام ارزیابی مقدماتی حادثه یا فوریت،

ت - عرضه مساعی جمیله خود به دولتهای عضو و دولتهای عضو سازمان به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی،

ث - ایجاد و حفظ دفتر رابط نزد سازمانهای بین‌المللی ذی‌ربط به منظور کسب و تبادل اطلاعات و داده‌های مربوط و تهیه و ارائه فهرست چنین سازمانهایی به دولتهای عضو، دولتهای عضو سازمان و سازمانهای یاد شده.

#### ماده ۶ - محرمانه بودن و اعلامیه‌های عمومی:

۱ - دولت متقاضی و دولت کمک رساننده هرگونه اطلاعات محرمانه‌ای را که در رابطه با کمک رسانی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی در اختیار هر یک از آنها قرار می‌گیرد، محرمانه تلقی خواهند نمود. اطلاعات مزبور منحصراً به منظور کمک مورد توافق، به کار گرفته خواهد شد.

۲ - دولت کمک رساننده پیش از آنکه اطلاعات راجع به کمک رسانی در رابطه با حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی در معرض آگاهی عموم قرارگیرد تمامی کوشش خود را برای هماهنگی با دولت متقاضی مبدول خواهد داشت.

#### ماده ۷ - بازپرداخت هزینه‌ها:

۱ - دولت کمک رساننده می‌تواند ارائه کمک رایگان را به دولت متقاضی پیشنهاد کند. به هنگام بررسی امکان ارائه پیشنهاد کمک بر این اساس، دولت کمک رساننده موارد زیر را مد نظر قرار خواهد داد:

الف - ماهیت حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی،

ب - مکان منشاء حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی،

پ - نیازهای کشورهای در حال توسعه،

ت - نیازهای خاص کشورهای عاری از تأسیسات هسته‌ای، و

ث - سایر عوامل مربوط.

۲ - هنگامی که کمک به طور جزئی یا کلی براساس بازپرداخت هزینه‌ها فراهم می‌گردد، دولت متقاضی هزینه‌های خدمات ارائه شده به وسیله اشخاص یا سازمانهایی را که از سوی آن عمل نموده و نیز کلیه مخارج مرتبط با کمک رسانی را تا حدی که مخارج مزبور به طور مستقیم به وسیله دولت متقاضی پرداخت نشده باشد، بازپرداخت خواهد نمود. جز در مواردی که به نحو دیگری توافق شده باشد، بازپرداخت سریعاً پس از ارائه درخواست بازپرداخت از سوی کمک رساننده به دولت متقاضی انجام خواهد شد و هزینه‌هایی به غیر از هزینه‌های محلی، آزادانه قابل انتقال خواهند بود.

۳ - صرف نظر از مورد مندرج در بند (۲) دولت کمک رساننده در هر زمانی می‌تواند از بازپرداخت قسمتی از هزینه‌ها یا تمامی آن انصراف نموده و یا باتعویق آن موافقت نماید. در بررسی انصراف یا تعویق، دولت کمک رساننده نیازهای کشورهای در حال توسعه را مطمح نظر قرار خواهد داد.

#### ماده ۸ - امتیازات، مصونیتها و تسهیلات:

۱ - دولت متقاضی، امتیازات، مصونیتها و تسهیلات لازم برای انجام وظایف کمک‌رسانی را به کارکنان دولت کمک رساننده و کارکنانی که از سوی آن عمل می‌کنند، اعطاء خواهد نمود.

۲ - دولت متقاضی، امتیازات و مصونیتهای زیر را به کارکنان دولت کمک‌رساننده یا کارکنانی که از سوی آن عمل می‌کنند و اسامی آنها به طور مقتضی اعلام شده و مورد پذیرش دولت متقاضی قرار گرفته است، اعطاء خواهد نمود:

الف - مصونیت از توقیف، بازداشت و تعقیب قانونی از جمله صلاحیت کیفری، مدنی و اداری دولت متقاضی در مورد فعل یا ترک فعل کارکنان در اجرای وظایفشان، و

ب - معافیت از مالیات، عوارض و سایر هزینه‌ها به استثنای آنچه معمولاً جزئی از قیمت کالاها بوده یا در قبال خدمات ارائه شده در مورد انجام وظایف کمک‌رسانی آنها پرداخت می‌گردد.

۳ - دولت متقاضی باید:

الف - به دولت کمک‌رساننده در مورد تجهیزات و اموالی که به وسیله دولت کمک‌رساننده به منظور کمک‌رسانی به قلمروی دولت متقاضی وارد می‌گردد، معافیت از مالیات، عوارض یا سایر هزینه‌ها را اعطاء نماید؛ و

ب - مصونیت تجهیزات و اموال مزبور را از توقیف و ضبط و مصادره فراهم آورد.

۴ - دولت متقاضی، بازگرداندن تجهیزات و اموال یاد شده را تضمین خواهد نمود. دولت متقاضی در صورت تقاضای دولت کمک‌رساننده تا آنجا که قادر باشد، ترتیب رفع آلودگی تجهیزات قابل استرداد را که در جریان کمک‌رسانی مورد استفاده قرار گرفته‌اند، قبل از بازگرداندن آنها خواهد داد.

۵ - دولت متقاضی، ورود، اقامت و عزیمت کارکنان اعلام شده به موجب بند (۲) و تجهیزات و اموال مورد استفاده در کمک‌رسانی را از قلمرو خود تسهیل خواهد نمود.

۶ - مفاد این ماده دولت متقاضی را ملزم به فراهم نمودن امتیازات و مصونیت‌های مندرج در بندهای مزبور برای اتباع یا اشخاص مقیم دائمی خود نمی‌نماید.

۷ - کلیه افرادی که از امتیازات و مصونیت‌های موضوع این ماده بهره‌مند می‌گردند، بدون آنکه به امتیازات و مصونیت‌های مزبور خللی وارد آید، مکلف به رعایت قوانین و مقررات دولت متقاضی می‌باشند. آنها حق مداخله در امور داخلی دولت متقاضی را نیز نخواهند داشت.

۸ - مفاد این ماده به حقوق و تعهداتی که به موجب سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی یا قواعد عرفی حقوق بین‌الملل در مورد اعطای امتیازات و مصونیت‌های پیش‌بینی شده است، لطمه‌ای وارد نمی‌نماید.

۹ - هر دولتی می‌تواند به هنگام امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون اعلام نماید که خود را ملزم به رعایت تمامی یا قسمتی از بندهای (۲) و (۳) نمی‌داند.

۱۰ - دولت عضوی که اعلامیه‌ای طبق بند (۹) صادر نموده است می‌تواند در هر موقع انصراف از آن را به "امین اسناد" اعلام نماید.

**ماده ۹ - عبور کارکنان ، تجهیزات و اموال:**

هر دولت عضو به تقاضای دولت متقاضی یا دولت کمک‌رساننده تلاش خواهد کرد عبور کارکنان، تجهیزات و اموال اعلام شده و مورد استفاده در جریان کمک‌رسانی به کشور متقاضی یا بالعکس را از طریق قلمرو خود تسهیل کند.

### ماده ۱۰ - دعاوی و جبران خسارات:

۱ - دولتهای عضو به منظور تسهیل حل و فصل دعاوی مندرج در این ماده با یکدیگر همکاری نزدیک خواهند داشت.

۲ - جز در صورتی که به نحو دیگری توافق شده باشد، دولت متقاضی در مورد فوت یا مصدوم شدن اشخاص، خسارت دیدگی یا از بین رفتن اموال یا لطمه به محیط زیست که در قلمرو آن و یا سایر مناطق تحت صلاحیت یا کنترل آن در جریان کمک‌رسانی مورد درخواست به وقوع پیوسته باشد، موارد زیر را انجام خواهد داد:

الف - خودداری از اقامه دعوا علیه دولت کمک‌رساننده یا اشخاص حقیقی یا سایر اشخاص حقوقی که به نیابت از سوی آن عمل می‌نمایند،

ب - قبول مسؤلیت رسیدگی به دعاوی مطروحه از سوی اشخاص ثالث علیه دولت کمک‌رساننده یا اشخاص حقیقی و یا سایر اشخاص حقوقی که به نیابت از سوی آن عمل می‌نمایند،

پ - مصون نگاهداشتن دولت کمک‌رساننده یا اشخاص حقیقی یا سایر اشخاص حقوقی که به نیابت از سوی آن عمل می‌کنند از دعاوی موضوع جزء (ب)، و

ت - جبران خسارت دولت کمک‌رساننده یا اشخاص حقیقی یا اشخاص حقوقی که به نیابت از سوی آن عمل می‌کنند در موارد زیر، جز در مواردی که سوء رفتار افرادی که موجب مرگ، آسیب، فقدان یا خسارت گردیده باشند:

۱ - مرگ یا مصدوم شدن کارکنان دولت کمک‌رساننده یا اشخاصی که از سوی وی عمل می‌کنند،

۲ - از بین رفتن یا خسارت وارده بر تجهیزات یا مواد غیر مصرفی مربوط به کمک‌رسانی.

۳ - مفاد این ماده مانع جبران خسارت یا غرامت به موجب موافقتنامه‌های بین‌المللی قابل اجراء یا حقوق داخلی هر دولتی نمی‌گردد.



۴ - مفاد این ماده دولت متقاضی را ملزم به اجرای تمامی یا قسمتی از بند (۲) در مورد اتباع یا اشخاص مقیم دائمی خود نمی‌نماید.

۵ - هر دولتی می‌تواند به هنگام امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون اعلام کند که:

الف - خود را متعهد به تمام یا قسمتی از بند (۲) تلقی نمی‌کند،

ب - بند (۲) را به طور کلی یا در بعضی قسمت‌ها در مورد غفلت محض افرادی که موجب مرگ، آسیب، فقدان یا خسارت گردیده‌اند اجراء نخواهد نمود.

۶ - دولت عضوی که اعلامیه‌ای طبق بند (۵) صادر نموده است می‌تواند در هر موقع انصراف از آن را به "امین اسناد" اعلام کند.

### ماده ۱۱ - خاتمه کمک‌رسانی:

دولت متقاضی یا دولت کمک‌رساننده می‌تواند در هر موقعی بعد از مشورتهای لازم طی اعلامیه کتبی تقاضای خاتمه کمک‌رسانی را که طبق این کنوانسیون اعطاء و یا دریافت گردیده است، بنماید. پس از ارسال چنین تقاضائی طرفهای ذی‌ربط در مورد ایجاد ترتیباتی برای اتمام کمک‌رسانی به نحو مناسب با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

### ماده ۱۲ - ارتباط با سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی:

این کنوانسیون به حقوق و تعهدات متقابل دولتهای عضو به موجب موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود که به مسائل تحت پوشش این کنوانسیون مربوط می‌گردد یا به موجب موافقتنامه‌های بین‌المللی آتی که طبق موضوع و هدف این کنوانسیون منعقد خواهد شد، خللی وارد نمی‌سازد.

### ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات:

۱ - در صورت بروز اختلاف بین دولتهای عضو یا بین یک دولت عضو و آژانس در رابطه با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون، طرفهای اختلاف به منظور حل و فصل آن از طریق مذاکره یا هر طریق مسالمت‌آمیز دیگری که برای حل اختلاف مورد قبول آنها باشد، با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

۲ - چنانچه اختلافی از این قبیل بین دولتهای عضو ظرف یک سال از تاریخ تقاضای مشورت به موجب بند (۱) قابل حل و فصل نباشد، بنا به تقاضای هر یک از طرفها، اختلاف مزبور به داوری و یا دیوان بین‌المللی دادگستری برای تصمیم‌گیری ارجاع خواهد گردید. در صورتی که اختلافی به داوری ارجاع گردد اگر ظرف شش ماه از تاریخ تقاضا، طرفهای اختلاف قادر به توافق در مورد ترکیب هیأت داوری نگردند، هر یک از آنها می‌تواند از رئیس‌دیوان بین‌المللی دادگستری یا دبیر کل سازمان ملل متحد درخواست تعیین یک یا چند داور را بنماید. در مواردی که تقاضاهای متعارضی از سوی طرفهای اختلاف ارسال گردد، تقاضائی که به دبیر کل سازمان ملل متحد تقدیم گردیده، دارای اولویت خواهد بود.

۳ - هر دولتی می‌تواند به هنگام امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون، اعلام کند که خود را ملزم به رعایت یک یا هر دو روش حل اختلاف که در بند (۲) پیش‌بینی گردیده است، نمی‌داند، سایر دولتهای عضو ملزم به رعایت تشریفات حل اختلاف پیش‌بینی شده در بند (۲) در ارتباط با دولت عضوی که اعلامیه مزبور برای آن معتبر و مجری است نخواهند بود.

۴ - دولت عضوی که اعلامیه‌ای طبق بند (۳) صادر نموده است می‌تواند در هر موقع انصراف از آن را به "امین اسناد" اعلام نماید.

#### ماده ۱۴ - قابلیت اجراء:

۱ - این کنوانسیون برای امضای کلیه دولتها و نامیبیا به نمایندگی شورای سازمان ملل متحد برای نامیبیا، در دفتر مرکزی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در وین و دفتر مرکزی سازمان ملل متحد در نیویورک به ترتیب از (۲۶) سپتامبر و (۶) اکتبر ۱۹۸۶ میلادی برابر با (۴) و (۱۴) مهر ماه ۱۳۶۵ هجری شمسی به مدت دوازده ماه یا تا زمان لازم‌الاجراء شدن آن، هرکدام از مدت‌ها که طولانی‌تر باشد، مفتوح خواهد بود.

۲ - هر یک از دولتها و نامیبیا به نمایندگی شورای سازمان ملل متحد برای نامیبیا، می‌توانند رضایت خود را نسبت به متعهد شدن به این کنوانسیون، از طریق امضاء یا تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب پس از امضای مشروط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا از طریق تودیع سند الحاق، اعلام نمایند. اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق نزد "امین اسناد" تودیع خواهد گردید.

۳ - این کنوانسیون سی روز پس از اعلام رضایت سه دولت نسبت به متعهد شدن به آن، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۴ - برای هر دولتی که رضایت خود را نسبت به متعهد شدن به این کنوانسیون بعد از لازم‌الاجراء شدن آن اعلام می‌دارد، این کنوانسیون سی روز پس از تاریخ اعلام رضایت، برای آن دولت لازم‌الاجراء خواهد شد.

۵ -

الف - این کنوانسیون برای الحاق سازمانهای بین‌المللی و سازمانهای اتحاد منطقه‌ای که از سوی دولت‌های حاکم تشکیل گردیده و برای مذاکره، انعقاد و اجرای موافقتنامه‌های بین‌المللی در مورد مسائل تحت پوشش این کنوانسیون ذی‌صلاح می‌باشند، به نحوی که در این ماده مقرر گردیده است، مفتوح خواهد بود.

ب - سازمانهای مزبور در مواردی که در حیطه صلاحیت آنها می‌باشد، حقوق و تعهداتی را که این کنوانسیون برای دولت‌های عضو قائل گردیده است، از سوی خود را اعمال و اجراء خواهند نمود.

پ - سازمان مزبور به هنگام سپردن سند الحاق، باید اعلامیه‌ای حاکی از حدود صلاحیت خود را در مورد مسائل تحت پوشش این کنوانسیون برای "امین اسناد" ارسال نماید.

ت - سازمان یاد شده دارای حق رأی، اضافه بر آنچه که دولت‌های عضو از آن برخوردار هستند، نخواهد بود.

#### ماده ۱۵ - اجراء موقت:

هر دولتی می‌تواند پس از امضاء یا در تاریخ دیرتری قبل از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون در مورد آن دولت، اعلام نماید که به طور موقت آن را اجراء خواهد نمود.

#### ماده ۱۶ - اصلاحیه‌ها:

۱ - هر دولت عضو می‌تواند اصلاحیه‌هایی را در مورد این کنوانسیون پیشنهاد نماید. اصلاحیه پیشنهادی به "امین اسناد" تسلیم می‌گردد و او به فوریت آن را بین کلیه دولت‌های عضو توزیع خواهد نمود.

۲ - چنانچه اکثریت دولت‌های عضو تقاضای برگزاری اجلاسی را برای بررسی اصلاحیه‌های پیشنهادی بنمایند، "امین اسناد" همگی دولت‌های عضو را به حضور در چنین اجلاسی که نباید زودتر از سی روز پس از انتشار دعوتنامه برپا گردد، فرا خواهد خواند. هرگونه اصلاحیه‌ای که در اجلاس به تصویب اکثریت

دو سوم تمام دولتهای عضو برسد در پروتکلی منعکس می‌گردد که برای امضاء همه دولتهای عضو در وین و نیویورک مفتوح خواهد بود.

۳ - پروتکل یاد شده سی روز پس از اعلام رضایت سه دولت نسبت به متعهد شدن به آن لازم‌الاجراء خواهد شد. برای هر دولتی که رضایت نسبت به متعهد شدن به پروتکل را پس از لازم‌الاجراء شدن آن اعلام کند، پروتکل مزبور سی روز پس از تاریخ اعلام رضایت، لازم‌الاجراء خواهد شد.

#### ماده ۱۷ - کناره‌گیری:

- ۱ - هر دولت عضو می‌تواند با اطلاعیه کتبی به "امین اسناد" از این کنوانسیون کناره‌گیری نماید.
- ۲ - کناره‌گیری یک سال پس از تاریخی که "امین اسناد" اطلاعیه مربوط را دریافت نماید قابل اجراء خواهد شد.

#### ماده ۱۸ - امین اسناد:

- ۱ - دبیر کل آژانس "امین اسناد" این کنوانسیون خواهد بود.
- ۲ - دبیرکل آژانس تمامی دولتهای عضو و سایر دولتها را بی‌درنگ از موارد زیر آگاه خواهد نمود:
  - الف - امضای این کنوانسیون یا هر پروتکل اصلاحی،
  - ب - تودیع هر سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق که مربوط به این کنوانسیون یا هر پروتکل اصلاحی باشد،
  - پ - هر اعلامیه یا انصراف از آن طبق مواد (۸)، (۱۰) و (۱۳)،
  - ت - هر اعلامیه اجراء موقت این کنوانسیون طبق ماده (۱۵)،
  - ث - لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون و هر اصلاحیه آن، و
  - ج - هرگونه کناره‌گیری انجام شده به موجب ماده (۱۷).

#### ماده ۱۹ - اعتبار متون و نسخه‌های مصدق:

نسخه اصلی این کنوانسیون که اعتبار متون عربی ، چینی ، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی آن برابر است ، نزد دبیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تودیع خواهد شد و او نسخه‌های مصدق آن را به دولت‌های عضو و سایر دولت‌ها ارسال خواهد نمود.

در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که به نحو مقتضی مجاز شده‌اند این کنوانسیون را که برای امضاء به گونه پیش‌بینی شده در بند (۱) ماده (۱۴) مفتوح می‌باشد، امضاء نموده‌اند.

این کنوانسیون در اجلاس ویژه کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در وین به تاریخ بیست و ششم سپتامبر یکهزار و نهصد و هشتاد و شش میلادی (۱۳۶۵/۷/۴ هجری شمسی) به تصویب رسید.